DZIENNIK RZĄDOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Rok 1853.

Oddział piérwszy.

Część VII.

Wydana i rozesłana dnia 30. Marca 1853.

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1853.

Erste Abtheilung.

VII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 30. März 1853.

19.

Patent Cesarski z dnia 26. Stycznia 1853,

(Dziennik praw Państwa, część VII., nr. 18, wydana dnia 8. Lutego 1853),

obowiązujący we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

mocą którego w miejsce dotychczasowych przepisów o należytości schowania (zapłata za przeliczenie, taksa depozytowa) w ces. król. urzędach depozytowych cywilnych i wojskowych, zarządzone zostają nowe postanowienia prawne.

My Franciszek Józef Piérwszy,
z Bożéj łaski Cesarz Austryacki;
Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książę Górnego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli; Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnéj i Dolnéj Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii Windyjskiej; Wielki Wojewoda Województwa Serbii i t. d. i t. d.

Chcąc ulgę sprawić skarbowi Państwa pod względem kosztów, z schowaniem sądowych depozytów połączonych, stanowimy po wysłuchaniu Naszych Ministrów i zasiągnieniu zdania Naszéj Rady Państwa, w miéjsce dotychczasowych przepisów o należytości schowania (zapłata za przeliczenie, taksa depozytowa) w Naszych ces. król. urzędach depozytowych cywilnych i wojskowych,

19.

Kaiserliches Patent vom 26. Jäner 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, VII. Stück, Nr. 18, ausgegeben am 8. Februar 1853),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

wodurch an die Stelle der bisherigen Vorschriften über die Verwahrungsgebühr (Zählgeld, Depositentaxe) bei den k. k. Zivil- und Militär-Depositen-Aemtern neue gesetzliche Bestimmungen angeordnet werden.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmazien, Kroazien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien; König von Jerusalem ꝛc.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toskana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piazenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg ꝛc.; Herr von Triest, von Kattaro und auf der windischen Mark; Großwoiwod der Woiwodschaft Serbien ꝛc. ꝛc.

Um den Staatsschatz hinsichtlich der Kosten zu erleichtern, welche mit der Verwahrung der gerichtlichen Depositen verbunden sind, finden Wir, nach Vernehmung Unserer Minister und nach Anhörung Unseres Reichsrathes, an die Stelle der bisherigen Vorschriften über die Verwahrungsgebühr (Zählgeld, Depositentaxe) bei Unseren k. k. Zivil- und Militär-Depositen-Aemtern für sämmtliche Kronländer, mit Ausschluß der Militär-

dla wszystkich krajów koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe, następujące postanowienia z tym dodatkiem, iż ustawa niniejsza wejść ma w życie przy wszystkich sądach wojskowych, z wyjątkiem onychże w Pograniczu, tudzież przy wszystkich sądach cywilnych w tych krajach koronnych, w których już rząd przejął administracyę depozytów sądowych przez Nasze urzędy i kasy, stosownie do rozporządzenia Naszych Ministrów Sprawiedliwości i Finansów z dnia 16. Listopada 1850, nr. 448 Dziennika praw Państwa, z dniem 1. Kwietnia 1853, we wszystkich innych krajach koronnych zaś dopiéro z dniem, w którym rząd przejmie administracyę tę.

I. Przedmiot należytości w ogólności.

§. 1.

Należytość schowania opłacana będzie od tych przedmiotów, które w skutek sądowego nakazu wzięte są w schowanie przez urzędy lub kasy ku temu przeznaczone.

II. Rodzaje należytości.

a) Zasada.

§. 2.

Należytość ta stosuje się:

a) albo do wartości schowanego przedmiotu i oraz do czasu schowania (§. 9), albo

b) li tylko do czasu schowania (§. 10).

b) Przedmioty

aa) piérwszego rodzaju należytości.

§. 3.

Należytości wedle wartości schowanego przedmiotu, a zarazem wedle długości czasu schowania podlegają:

a) pieniądze i kosztowności;

b) papiéry, przedmiotem obrotu będące, jakoto: akcye towarzystwa, losy loteryjne na dobra, weksle i tym podobne.

bb) drugiego rodzaju należytości.

§. 4.

Od wszystkich w §. 3. nie wyszczególnionych dokumentów i przedmiotów należytość wymierzona będzie nie według wartości, lecz jedynie tylko według długości czasu schowania.

grenze, folgende Bestimmungen mit dem Beisatze zu erlassen, daß dieses Gesetz bei allen Militärgerichten, mit Ausnahme jener in der Militärgrenze, dann bei allen Zivilgerichten in jenen Kronländern, in welchen der Staat durch Unsere Aemter und Kassen die Verwaltung der gerichtlichen Depositen nach der Verordnung Unserer Minister der Justiz und der Finanzen vom 16. November 1850, Nr. 448 des Reichs-Gesetzblattes bereits übernommen hat, am 1. April 1853, in allen anderen Kronländern aber erst mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten habe, an welchem diese Verwaltung an den Staat übergehen wird.

I. Gegenstand der Gebühr überhaupt.

§. 1.

Die Verwahrungsgebühr ist von denjenigen Gegenständen zu entrichten, die in Folge gerichtlichen Auftrages von den hiezu bestimmten Aemtern oder Kassen verwahrt werden.

II. Arten der Gebühr.

a) Grundsatz.

§. 2.

Diese Gebühr richtet sich:

a) entweder nach dem Werthe des verwahrten Gegenstandes und zugleich nach der Dauer der Verwahrung (§. 9), oder

b) nur nach der Dauer der Verwahrung allein (§. 10).

b) Gegenstände

aa) der ersten Gebührenart.

§. 3.

Der Gebühr nach dem Werthe des verwahrten Gegenstandes und zugleich nach der Dauer der Verwahrung unterliegen:

a) Geld und Präziosen;

b) Papiere, die einen Gegenstand des Umsatzes bilden, als: Gesellschafts-Akzien, Lose von Güterlotterien, Wechselbriefe u. dgl.

bb) der zweiten Gebührenart.

§. 4.

Für alle im §. 3 nicht enthaltenen Urkunden und Gegenstände wird die Gebühr nicht nach dem Werthe, sondern nur nach der Dauer der Verwahrung bemessen.

III. Uwolnienia.

§. 5.

Nie ma miejsca opłata należytości schowania:

a) od przedmiotów złożonych w drodze postępowania karno-sądowego, jeżeli przechowanie onychże po ukończeniu procesu karnego nie przeszło w przechowanie, na prawie cywilném się zasadzające;

b) od przedmiotów, których złożenie nastąpiło w bezsporném postępowaniu dla zabespieczenia skarbu Państwa, lub funduszu z niego udotowanego, lub

c) od przedmiotów, złożonych dla zabespieczenia, lub wypłaty wynagrodzenia, pochodzącego z uwolnienia gruntowego;

d) od kuponów, jeżeli sam zapis długu, lub akcya, do któréj należą, lub téż talon, przy którym złożone zostały, jest schowany;

e) od przedmiotów, wziętych mylnie w schowanie na żądanie sędziego z urzędu, jeżeli strona powziąwszy wiadomość o mylném złożeniu, w ciągu trzech miesięcy wydania onychże żądała, i najdaléj w dni czternaście po doręczeniu dozwolonego wydania z dozwolenia tegoż użytek zrobiła.

Równie téż, gdy do puścizny lub innéj rzeczy spólnéj wchodzą pełnoletni z małoletnimi, a puścizna lub rzecz spólna złożoną być ma aż do rozrachowania części na każdego przypadającéj, wydany będzie wieloletnim należący się im dział bez opłaty taksy za przeliczenie, jeżeli ci powziąwszy wiadomość o uskutecznionym podziale rzeczy spólnéj, w ciągu trzech miesięcy wydania części swéj żądali, a od chwili doręczenia im zezwolenia na to, z tegoż w terminie, powyżéj już na dni czternaście zakreślonym, użytek zrobili.

Atoliż że zachodzą warunki wyjątku takowego, sąd wyraźnie o tém w rezolucyi zezwalającéj na wydanie, nadmienienie uczynić ma.

f) Od kwot lub innych przedmiotów wydawanych na utrzymanie, wychowanie lub wykształcenie kuranda, lub na zapłacenie długów jego;

g) od depozytów wydawanych na rzecz skarbu Państwa, lub funduszu z niego udotowanego, jeżeliby należytość tę opłacić miał skarb Państwa lub fundusz.

III. Befreiungen.

§. 5.

Die Entrichtung der Verwahrungsgebühr findet nicht Statt:

a) von Gegenständen, die im strafgerichtlichen Verfahren hinterlegt wurden, wenn deren Aufbewahrung nicht nach Beendigung des Strafverfahrens in eine solche übergeht, die nach dem bürgerlichen Rechte stattfindet;

b) von solchen, deren Hinterlegung außer einem Rechtsstreite zur Sicherstellung des Staatsschatzes, oder eines aus demselben dotirten Fondes, oder

c) von solchen, die zur Sicherstellung, oder als Zahlung einer aus der Grundentlastung herrührenden Entschädigung hinterlegt wurden;

d) von **Koupons**, wenn die Schuld-Urkunde oder Akzie, von welcher sie stammen, oder, woferne sie bloß mit dem Talon hinterlegt wurden, letzterer in der Verwahrung sich befindet;

e) von Gegenständen, die in Folge eines Einschreitens des Richters von Amtswegen irrigerweise in Verwahrung genommen wurden, wenn die Erfolglassung binnen drei Monaten, nachdem die Partei von dem irrigerweise geschehenen Erlage Kenntniß erlangt hat, angesucht, und längstens binnen vierzehn Tagen von der Zustellung der Bewilligung gerechnet, von dieser Gebrauch gemacht wird.

Ebenso ist in dem Falle, als bei einer Verlassenschaft oder einer anderen gemeinschaftlichen Sache, Großjährige und Minderjährige eintreten, und die Verlassenschaft oder die gemeinsame Sache, bis zur Auseinandersetzung des Jedem gebührenden Antheiles hinterlegt werden muß, den Großjährigen der ihnen gehörige Antheil ohne Entrichtung der Zähltaxe zu erfolgen, wenn sie die Erfolglassung binnen drei Monaten, nachdem sie von der bewirkten Theilung der Gemeinschaft Kenntniß erlangt haben, angesucht, und längstens binnen obiger Frist von vierzehn Tagen, von der Zustellung der Bewilligung gerechnet, von dieser Gebrauch gemacht haben.

Ueber das Vorhandensein der Bedingungen dieser Ausnahme hat sich das Gericht in dem Erfolglassungs-Bescheide auszusprechen.

f) Von den Beträgen oder anderen Gegenständen, die zum Unterhalte, zur Erziehung, oder zum Unterrichte eines Pflegebefohlenen, oder zur Bezahlung der Schulden desselben verabfolget werden;

g) von Depositen, welche an den Staatsschatz, oder einen aus demselben dotirten Fonde ausgefolgt werden, in soferne die Gebühr den Staatsschatz oder den Fond zu treffen hat.

IV. Oznaczenie wartości.

a) Przy kosztownościach.

§. 6.

Przy wymierzaniu należytości od kosztowności i monet nie mających obiegu, służyć będzie za podstawę cena szacunkowa przy ich złożeniu oznaczona.

b) Przy papiérach będących przedmiotem obrotu.

§. 7.

Co się tycze oznaczenia wartości

a) papiérów, przedmiotem obrotu będących, postępować się winno wedle §. 51. ustawy o należytościach z dnia 9. Lutego i z dnia 2. Sierpnia 1850, z tym wyjątkiem, iż oznaczenie wartości odniesionem będzie do dnia, w którym na wydanie zezwolono, a jeżeliby kurs wartości na tym dniu nie był wiadomym, do dnia poprzednio najbliższego, którego kursa urzędowi depozytowemu wiadome już są;

b) papiérów, na które wygrana przez los spadła, przyjętą być ma wartość przez los oznaczona;

c) kuponów złożonych bez zapisu długu lub bez akcyi, od któréj pochodzą, ocenienie onychże miejsce mieć będzie podług téj kwoty, na którą brzmią; jeżeliby zaś nie brzmiały na żadną pewną kwotę, natenczas ocenione będą wedle czterdziestéj części wartości dokumentu piérwotnego stosownie do ustępu *a)*;

d) talonów, bez dokumentu piérwotnego złożonych, wartość ich przyjętą być ma w połowie wartości tegoż (stosownie do ustępu *a)*;

e) jeżeli wartość, do któréj się odnosi należytość od schowania, w innéj walucie jest wyrażona, a nie w walucie konwencyjnéj podług stopy 20-reńskowéj, albotéż przez powołanie innego dokumentu jest oznaczona, wówczas należytość wymierzona być winna podług §. 19. ustawy o należytościach z dnia 9. Lutego i z dnia 2. Sierpnia 1850 r.

V. Sposób liczenia czasu, przez który schowanie trwa.

§. 8.

Czas schowania liczonym będzie od téj chwili, w którym początek bierze schowanie depozytowe, chociażby w innym urzędzie depozytowym, aż do dnia wydania.

IV. Werthsbestimmung.

a) Bei Präziosen.

§. 6.

Für die Bemessung der Gebühr von Präziosen und nicht gangbaren Münzen hat der bei ihrer Hinterlegung erhobene Schätzwerth zur Grundlage zu dienen.

b) Bei Papieren, die Gegenstand des Umsatzes sind.

§. 7.

Hinsichtlich der Bestimmung des Werthes:

a) solcher Papiere, die einen Gegenstand des Umsatzes bilden, ist sich nach §. 51 der Gebührengesetze vom 9. Februar und 2. August 1850, mit der Abweichung zu benehmen, daß die Werthsbestimmung auf den Tag der Erfolglassungs-Bewilligung, und wenn der Kourswerth dieses Tages nicht bekannt wäre, auf den nächstvorhergehenden Tag zu beziehen ist, dessen Kourse dem Deopositenamte schon vorliegen;

b) Papiere, auf welche durch Verlosung ein Gewinnst gefallen ist, sind in dem, durch das Los bestimmten Werthe anzunehmen;

c) Koupons, welche ohne die Schuld-Urkunde oder Akzie, von welcher sie stammen hinterlegt wurden, sind nach dem Betrage, auf welchen sie lauten, woferne sie aber auf keinen bestimmten Betrag lauten, mit dem vierzigsten Theile des Werthes der Stamm-Urkunde (nach Absatz a) zu veranschlagen;

d) als Werth von Talons, welche ohne die Stamm-Urkunde hinterlegt wurden, ist die Hälfte des Werthes der Letzteren (nach Absatz a) anzunehmen;

e) ist der Werth, nach welchem sich die Verwahrungsgebühr zu richten hat, in einer anderen Währung als der Konvenzionsmünze nach dem 20 Guldenfuße ausgedrückt, oder durch Beziehung auf eine andere Urkunde angegeben, so ist die Gebühr nach §. 19 des Gebührengesetzes von 9. Februar und 2. August 1850 zu bestimmen.

V. Berechnung der Verwahrungsdauer.

§. 8.

Die Dauer der Verwahrung wird von dem Zeitpunkte angefangen, mit welchem die depositenämtliche Verwahrung, wenngleich bei einem anderen Depositen-Amte begonnen hat, bis zum Tage der Erfolglassung berechnet.

Jeżeli schowanie przerwaném zostało przez to, iż wydanie złożonych przedmiotów pozwolone było pod tym warunkiem, ażeby albo te same przedmioty, albo inne zamiast nich w równéj wartości znowu sądownie złożono, natedy czas schowania liczonym być ma od chwili piérwotnego złożenia przedmiotów poprzednich.

W powszechności długość czasu schowania obliczoną będzie przy każdym przedmiocie z schowania wychodzącym poszczególnie.

Od przyrostu wartości, który przy jakim depozycie przez los nastąpił, należytość osobno będzie obliczona od dnia wylosowania aż do dnia wydania depozytu.

VI. Wymiar należytości.

a) Podług wartości i czasu.

§. 9.

Należytość według wartości przedmiotu i oraz według czasu przechowania wynosi od każdego reńskiego wartości:

a) przy pieniądzach i kosztownościach za czas schowania

aż do 1 roku	¼ kr.
nad 1 rok aż do lat 5 . . .	½ „
„ lat 5 „ „ „ 10 . .	¾ „
„ „ 10 „ „ „ 15 . . .	1 „
„ „ 15 „ „ „ . . .	1½ „

Pupilom atoliż i kurandom nie będzie nigdy należytość nad 1 kr. policzona.

b) przy papiérach będących przedmiotem obrotu, połowę wymiaru poprzedniego.

Część wartości stanowiąca ułamek reńskiego, przy wymiarze należytości nie ma być do porachunku pociągana.

Ułamki należytości niżéj ¼ kr. nie będą pobiérane.

b) Podług samego tylko czasu.

§. 10.

Należytość podług czasu schowania opłacić się mająca, wynosi:

I. Od dokumentów prawnych (§. 1. *a)* nr. 3. ustawy z dnia 9. Lutego i z dnia 2. Sierpnia 1850) za czas schowania

aż do lat 5	kr. 15
nad 5 aż do lat 10 .	„ 30
„ „ 10 „ „ „ 15 .	„ 45
„ „ 15 „ . . .	złt.r. 1 — —

Wurde die Verwahrung dadurch unterbrochen, daß die Erfolglassung hinterlegter Gegenstände mit der Bedingung bewilliget wurde, entweder die nämlichen Gegenstände, oder statt derselben andere Gegenstände gleichen Werthes wieder gerichtlich zu hinterlegen, so wird die Dauer der Verwahrung von dem Zeitpunkte des ursprünglichen Erlages der Ersteren berechnet.

Die Verwahtungsdauer ist in der Regel für jeden aus der Verwahrung gelangenden Gegenstand besonders zu berechnen.

Von dem Werthszuwachse, welcher bei einem Depositе durch das Los stattgefunden hat, ist die Gebühr vom Tage der Verlosung bis zum Tage der Erfolglassung des Depositеs besonders zu berechnen.

VI. Gebühren-Ausmaß.

a) Nach Werth und Dauer.

§. 9.

Die Gebühr nach dem Werthe des Gegenstandes und zugleich nach der Dauer der Verwahrung beträgt von jedem Gulden des Werthes:

a) von Geld und Präziosen bei einer Verwahrungsdauer

bis	1 Jahr	. . . .	1/4 kr.
über	1 „	bis 5 Jahren .	1/2 „
„	5 „	„ 10 „ . .	3/4 „
„	10 „	„ 15 „ . .	1 „
„	15 . „	. . . .	1 1/2 „

Den Pupillen und Kuranden wird jedoch die Gebühr nie über 1 kr. bemessen.

b) Von Papieren, die einen Gegenstand des Umsatzes bilden, die Hälfte.

Jener Theil des Werthbetrages, welcher in dem Bruchtheile Eines Guldens besteht, ist bei der Gebührenbemessnng nicht in Anschlag zu bringen.

Bruchtheile der Gebühr unter 1/4 kr. werden nicht eingehoben.

b) Nach der Dauer allein.

§. 10.

Die nur nach der Dauer der Verwahrung zu entrichtende Gebühr beträgt:

I. Für Rechts-Urkunden (§. 1 a) Nr. 3 des Gesetzes vom 9. Februar und 2. August 1850) bei einer Verwahrungsdauer

bis	5 Jahre	. . . . . .	15 kr.
über	5 „	bis 10 Jahre .	30 „
„	10 „	„ 15 „ .	45 „
„	15 „	. . . . .	1 fl. — „

wszakże z tém ograniczeniem, iż jeżeli dokument podlega należytości wedle ustawy z dnia 9. Lutego i z dnia 2. Sierpnia 1850, należytość schowania nigdy wymiaru stempla i należytości rzeczoną ustawą oznaczonych, przenosić nie będzie.

Należytość ta opłaconą być winna od każdego takowego dokumentu, nawet gdyby ich więcéj razem złożono pod jednym numerem depozytowym. Tylko dokumenta lub załączenia, część owych dokumentów prawnych stanowiące, wolne zostają od należytości wtenczas nawet, gdy złożone zostały pod różnemi numerami depozytalnemi.

II. Od wszystkich innych pism lub dokumentów nie wpadających pod I., wynosi należytość za czas schowania

aż do lat 5	kr.	6
nad „ 5 aż do lat 10 .	„	12
„ „ 10 „ „ „ 15 . .	„	18
„ „ 15 „	„	24

W tym razie pobiéraną być ma należytość nawet i wtenczas w pojedynczéj tylko kwocie, gdy się więcéj pism lub dokumentów naraz wydaje, które pod jednym numerem depozytalnym złożone zostały. Jeżeli dokumenta lub pisma wydać się mające złożonemi są pod różnemi numerami depozytalnemi, albo jeżeli przedmioty złożone pod jednym numerem depozytalnym, różnemi czasami wydane zostają, wówczas należytość w piérwszym przypadku odebraną być ma podług liczby numerów depozytalnych, w drugim zaś tyle razy, ile wydań zachodzi.

c) Jeżeli wydanie obejmuje przedmioty obu rodzajów należytości.

§. 11.

Jeżeli wydanie obejmuje nie tylko przedmioty, od których należytość opłacana być ma podług §. 9., lecz także i przedmioty podlegające należytości li tylko podług czasu schowania, natedy należytość od ostatnio wspomnionych dokumentów wtedy tylko osobno wymierzoną będzie, jeżeli złożenie onychże nie jednocześnie nastąpiło z innemi przedmiotami wydanemi.

VII. Czas opłacenia należytości.

§. 12.

Należytość schowania opłaconą być winna dopiéro przy wydaniu depozytu. Jeżeli jednak przedmiot schowany pod tym warunkiem będzie wydany, ażeby zamiast niego złożony został przedmiot inny, równemu wymiarowi należytości

jedoch mit der Beschränkung, daß die Verwahrungsgebühr, wenn die Urkunde nach dem Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 einer Gebühr unterliegt, nie einen höheren Betrag als den für sie in dem gedachten Gesetze bestimmten Stempel und Gebührenbetrag ausmachen soll.

Diese Gebühr ist für jede solche Urkunde zu entrichten, wenn auch mehrere derselben unter Einer Erlagsnummer hinterlegt wurden. Nur jene Urkunden oder Beilagen, welche das Zugehör solcher Rechts-Urkunden ausmachen, sind von der Gebühr selbst dann frei, wenn sie unter verschiedenen Erlagsnummern hinterlegt wurden.

II. Für alle anderen Schriften oder Urkunden, welche zu den unter I. erwähnten Urkunden nicht gehören, beträgt die zu entrichtende Gebühr bei einer Verwahrungsdauer

bis	5 Jahre		. . . .	6 kr.
über	5 „	bis 10 Jahre	.	12 „
„	10 „	„ 15 „	.	18 „
„	15 „		. . . .	24 „

In diesem Falle wird die Gebühr auch dann nur im einfachen Betrage abgenommen, wenn mehrere Schriften oder Urkunden auf Einmal erfolgt werden, die unter Einer Erlagsnummer hinterlegt wurden. Wurden die zu erfolgenden Urkunden oder Schriften unter verschiedenen Erlagsnummern hinterlegt, oder werden die unter Einer Erlagsnummer hinterlegten Gegenstände zu verschiedenen Zeiten erfolgt, so wird im ersten Falle die Gebühr nach der Zahl der Erlagsnummer, im zweiten Falle aber so oftmal abgenommen, als Erfolglassungen stattfinden.

c) Wenn die Erfolglassung Gegenstände beider Gebührenarten umfaßt.

§. 11.

Werden Gegenstände, von welchen die Gebühr nach §. 9 zu entrichten ist, zugleich mit anderen, die der Gebühr nur nach der Verwahrungsdauer unterliegen, erfolgt, so wird für die letztgedachten Urkunden nur dann die Gebühr besonders bemessen, wenn deren Erlag nicht zugleich mit den übrigen ausgefolgten Gegenständen geschehen ist.

VII. Zeitpunkt der Gebührenfälligkeit.

§. 12.

Die Verwahrungsgebühr ist erst bei der Erfolglassung des Depositums zu entrichten. Wird jedoch ein verwahrter Gegenstand mit der Bedingung erfolgt, daß statt desselben ein anderer, dem gleichen Gebühren-Ausmaße unterliegender, jedoch im min-

podlegający, atoliż w mniejszéj ilości, lub téż w niższéj klasie należytości zostający, natedy już przy warunkowém wydaniu opłacona będzie ze względem na czas schowania w piérwszym razie należytość od kwoty, o którą na nowo mniéj złożono, lub złożoném będzie, w drugim razie ta dyferencya należytości, jaka wypadnie z obliczenia i zrównania należytości od przedmiotu wydanego a przedmiotu na nowo złożonego, od chwili schowania aż do chwili wydania przedmiotu piérwszego.

VIII. Kto należytość opłacić ma.

§. 13.

Obowiązek opłacenia należytości ma na sobie ten, któremu przedmiot schowany będzie wydany, bez różnicy, czy mu przysługa prawo wynagrodzenia do składającego lub innéj osoby, czy nie.

IX. Zabespieczenie należytości.

§. 14.

Należytość schowania ciąży na przedmiocie schowanym z piérwszeństwem przed wszystkiemi pretensyami, z tytułów prawa prywatnego pochodzącemi. Przed spłaceniem należytości przedmiot schowany nie będzie wydany. Wyjątku dozwolić może tylko kierująca władza powiatowa finansowa, za należytém zabespieczeniem należytości.

X. Zwrócenie należytości nieprzyzwoicie wymierzonéj.

§. 15.

Jeżeliby od kogo należytość przeciw przepisom, lub w wyższym wymiarze, jak przepisano, odebraną została, wówczas powrócenie nienależycie spłaconéj kwoty żądaném być może w ciągu jednego roku, licząc od chwili kiedy spłacenie onejże nastąpiło.

XI. Sposób wyniesienia skargi.

§. 16.

Kto przez wymierzenie należytości schowania mieni się być pokrzywdzonym, może wynieść zażalenie przeciw temu do władzy finansowéj powiatowéj, a w dalszym toku rekursu do władzy krajowéj finansowéj i do c. k. Ministerstwa Finansów. Rekurs przeciw rozstrzygnieniu władzy finansowéj powiatowéj czy krajowéj założony być winien w ciągu dni czternastu, od dnia w którym rozstrzygnienie wiadomém zostało. Sądowe postępowanie nie ma miejsca ani co do kwestyi, czy należytość opłaconą być winna lub nie, ani téż co do wymiaru onéjże.

deren Betrage, oder ein in einer minderen Gebührenklasse begriffener Gegenstand wieder hinterlegt werde, so ist schon bei der bedingten Erfolglassung mit Rücksicht auf die Dauer der Verwahrung im ersten Falle die Gebühr von dem Betrage, um welchen weniger wieder hinterlegt wurde, oder werden soll, im zweiten Falle jener Unterschied der Gebühren zu entrichten, welcher sich ergibt, wenn die Gebühren für den erfolgten und für den wieder hinterlegten Gegenstand vom Beginne der Verwahrung bis zur Erfolglassung des Ersteren berechnet und verglichen werden.

VIII. Person, welche die Gebühr zu entrichten hat.

§. 13.

Die Verpflichtung zur Entrichtung der Gebühr liegt derjenigen Partei ob, an welche der verwahrte Gegenstand erfolgt wird, ohne Rücksicht, ob ihr ein Ersatzanspruch an den Erleger oder eine andere Person zusteht, oder nicht.

IX. Haftung für die Gebühr.

§. 14.

Die Verwahrungsgebühr haftet auf dem verwahrten Gegenstande und geht auf demselben allen aus Privatrechtstiteln entspringenden Forderungen vor. Vor Berichtigung der Gebühr darf der verwahrte Gegenstand nicht erfolgt werden. Eine Ausnahme hievon kann nur von der leitenden Finanz-Bezirksbehörde, gegen angemessene Sicherstellung der Gebühr bewilliget werden.

X. Zurückerstattung der Gebühr wegen unrichtiger Bemessung.

§. 15.

In soferne Jemanden eine Gebühr vorschriftwidrig, oder in einem höheren, als dem vorschriftmäßigen Betrage abgenommen worden wäre, so kann die Zurückerstattung des ungebührlich entrichteten Betrages innerhalb des Zeitraumes von Einem Jahre nach erfolgter Zahlung gefordert werden.

XI. Art der Beschwerdeführung.

§. 16.

Wer sich durch die Bemessung der Verwahrungsgebühr beschwert erachtet, kann dagegen die Beschwerde bei der Finanz-Bezirksbehörde, und im weiteren Zuge des Rekurses bei der Finanz-Landesbehörde und dem k. k. Finanzministerium einbringen. Der Rekurs gegen die Entscheidung der Finanz-Bezirks- oder der Landesbehörde ist binnen vierzehn Tagen, vom Tage der Bekanntmachung gerechnet, zu überreichen. Weder über die Frage, ob eine Gebühr zu entrichten ist oder nicht, noch über das Ausmaß derselben, findet ein gerichtliches Verfahren Statt.

XII. Postanowienia przechodnie.

§. 17.

Za początek, od którego wedle niniejszéj ustawy liczony będzie czas schowania tych depozytów, które się dawniéj znajdowały w schowaniu sądów niecesarskich, do pobiérania należytości schowania nie upoważnionych, uważaną być winna ta chwila, w któréj przejęte zostały, albo jeszcze przejęte będą depozyta rzeczone, przez c. k. urzędy lub kasy ku temu przeznaczone.

§. 18.

Jeżeli się zaś depozyta znajdowały dawniéj już w schowaniu sądów cesarskich, lub tych sądów niecesarskich, które pobiérały od depozytów opłatę za przeliczenie, wówczas wprawdzie trwanie schowania liczoném będzie od piérwotnego onychże schowania, należytość schowania atoliż wtedy tylko podług niniejszéj ustawy będzie wymierzoną, jeżeli ta opłacającemu korzystniejszą jest, niżeli przepis dawniejszy, a oraz wydanie nie poźniéj miejsce ma, jak w piérwszych pięciu latach po zaprowadzeniu niniejszéj ustawy. Po upływie terminu tego wymierzenie należytości zawsze już nastąpić winno podług niniejszéj ustawy.

§. 19.

Wykonanie postanowień niniejszéj ustawy poleconém sobie ma Nasz Minister Finansów i Minister Sprawiedliwości.

Dan w Naszém Cesarskiém główném i rezydencyonalném mieście Wiédniu dnia dwudziestego szóstego Stycznia roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego trzeciego, panowania Naszego w roku piątym.

Franciszek Józef m. p.

Hr. **Buol-Schauenstein**	**Csorich**	**Krauss**	**Baumgartner**
m. p.	m. p.	m. p.	m. p.

Z Najwyższego rozkazu:

Ransonnet m. p.

XII. Uebergangs-Bestimmungen.

§. 17.

Als Anfang der nach diesem Gesetze zu berechnenden Dauer der Verwahrung hat bei jenen Depositen, welche sich früher in der Verwahrung solcher nicht landesfürstlicher Gerichts-Inhabungen befunden haben, welche keine Verwahrungsgebühr abzunehmen befugt waren, der Zeitpunkt zu gelten, in welchem die Depositen von den hiezu bestimmten k. k. Aemtern oder Kassen übernommen wurden, oder noch werden übernommen werden.

§. 18.

Befanden sich aber die Depositen schon früher bei landesfürstlichen, oder solchen nicht landesfürstlichen Gerichten, von deren Depositen ein Zählgeld zu entrichten war, so wird zwar die Dauer der Verwahrung von dem ursprünglichen Beginne derselben berechnet, jedoch die Verwahrungsgebühr nach diesem Gesetze nur dann abgenommen, wenn dieses dem Verpflichteten günstiger ist, als die frühere Vorschrift und die Erfolglassung nicht später, als in den ersten fünf Jahren nach Wirksamkeit dieses Gesetzes stattfindet. Nach diesem Zeitraume hat die Gebührenberechnung stets nach diesem Gesetze zu geschehen.

§. 19.

Mit der Vollziehung der Bestimmungen dieses Gesetzes ist Unser Minister der Finanzen und der Minister der Justiz beauftragt.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am sechs und zwanzigsten Jänner im Eintausend achthundert drei und fünfzigsten, Unserer Reiche im fünften Jahre.

Franz Joseph m. p.

Gr. Buol-Schauenstein m. p. — **Csorich** m. p. — **Krauß** m. p. — **Baumgartner** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Ransonnet m. p.

20.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 27. Stycznia 1853,

stanowiące, iż także i w Królestwie Lombardzko-Weneckiém miejsce ma przedaż soli dla bydła o cenach zniżonych.

Obacz Dziennik praw Państwa, część VII., nr. 19, wydaną dnia 8. Lutego 1853.

21.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 30. Stycznia 1853,

(Dziennik praw Państwa, część VII., nr. 20, wydana dnia 8. Lutego 1853).

mocą którego obwieszczoném zostaje najwyższe postanowienie pod względem zastosowania najwyższego patentu z dnia 26. Stycznia 1853 r., o należytościach schowania przedmiotów sądownie złożonych.

Najjaśniejszy Pan Jego Ces. Król. Apostolska Mość raczył w najwyższém postanowieniu Swém z dnia 26. Stycznia r. b., mocą którego obwieszczonym został patent (nr. 18. Dziennika praw Państwa [*]) o należytościach schowania przedmiotów sądownie złożonych, pod względem zastosowania patentu tegoż do wojska, rozkazać:

a) ażeby należytości od schowania depozytów wojskowych przez właściwe władze wojskowe ściąganemi, i przez te same do kasy finansowéj odwożonemi były, tudzież

b) ażeby prożby i zażalenia co do depozytów wojskowo-sądowych, zamiast do władz finansowych, zwyczajnym instancyi torem wedle §. 16. patentu rzeczonego, wnoszonemi były do sądów wojskowych, do sądu wyższego i do trybunału najwyższego wojskowego.

Baumgartner m. p.

---

[*]) Obacz wyżéj nr. 19.

20.

Erlaß des Finanzministeriums vom 27. Jänner 1853,

womit die Eröffnung des Vieh-Lecksalz-Verschleißes um ermäßigte Preise auch im lombardisch-venezianischen Königreiche angeordnet wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, VII. Stück, Nr. 19, ausgegeben am 8. Februar 1853.

21.

Erlaß des Finanzministeriums vom 30. Jänner 1853,

(Im Reichs-Gesetzblatte, VII. Stück, Nr. 20, ausgegeben am 8. Februar 1853),

womit die Allerhöchste Entschließung, in Betreff der Anwendung des Allerhöchsten Patentes vom 26. Jänner 1853, über die Gebühren für die Verwahrung gerichtlich hinterlegter Gegenstände auf das Militär kundgemacht wird.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben in der Allerhöchsten Entschließung vom 26. Jänner l. J., mit welcher die Kundmachung des Patentes (Nr. 18 des Reichs-Gesetzblattes *) über die Gebühren für die Verwahrung gerichtlich hinterlegter Gegenstände angeordnet wurde, in Bezug auf die Anwendung dieses Patentes auf das Militär zu befehlen geruht:

a) daß die Verwahrungsgebühren von Militär-Depositen durch die betreffenden Militärstellen einzuheben und von diesen an die Finanzkasse abzuführen, und

b) daß Gesuche und Beschwerden bezüglich militär-gerichtlicher Depositen, statt an die Finanzbehörden, im ordentlichen Instanzenzuge nach §. 16 des erwähnten Patentes, an die Militär-Gerichte, das Obergericht und den obersten Militär-Gerichtshof zu leiten sind.

Baumgartner m. p.

---

*) Siehe oben Nro. 19.

Erlaß des Finanzministeriums vom 27. Jänner 1853,

womit die Eröffnung des [illegible] um ermäßigte Preise auch im lombardisch-venetianischen Königreiche angeordnet wird.

(Im Reichs-Gesetzblatt, VII. Stück Nr. 19, ausgegeben am 5. Februar 1853.)

24.

Erlaß des Finanzministeriums vom 30. Jänner 1853,

(Im Reichs-Gesetzblatt, VII. Stück, Nr. 20, ausgegeben am 5. Februar 1853.)

womit die Allerhöchste Entschließung, in Betreff der Anwendung des [illegible] Patentes vom 26. Jänner 1853, über die Gebühren für die Verwahrung gerichtlich hinterlegter Gegenstände auf das Militär kundgemacht wird.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben in der Allerhöchsten Entschließung vom 26. Jänner l. J., mit welcher die Kundmachung des Patentes (Nr. 15 des Reichs-Gesetzblattes *) über die Gebühren für die Verwahrung gerichtlich hinterlegter Gegenstände angeordnet wurde, in Bezug auf die Anwendung dieses Patentes auf das Militär zu befehlen geruht:

a) daß die Verwahrungsgebühren von Militär-Depositen durch die betreffenden Militärstellen einzuheben und von diesen an die Staatscasse abzuführen, und

b) daß Gesuche und Beschwerden bezüglich militär-gerichtlicher Depositen, statt an die Finanzbehörden, im [illegible] §. 16 des erwähnten Patentes, an die Militär-Gerichte, und [illegible] an den obersten Militär-Gerichtshof zu leiten sind.

Baumgartner m. p.

*) Siehe oben Nr. 14.